

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

D[omi]nica. iiij. post festu[m] Trini. Questio. xlix.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

Tractatus

III

Dñica.iiij. post festū Trini.
Questio.xlvij.

Veritutur utrūq; angelī plū
gaudeant sup uno peccato penitē-
tentiā agēte q̄ supra nonagita-
nouē fūstū. Rūdeo. Angelī sup penitētis
pnia gaudēt Prio: q̄ vident sue custodie
fructū. Scđo: q̄ vidēt eoz nūsq; ac ruit
nā repari. Tertio: q̄ ex amplitudine chari-
tarū letant sic in laudādo deu hz̄ sōtū;
cū p̄p̄ soli laudarent: iuxta illud Job.iiij.
Ubi eras sū me laudarēt astra matutina
id ē angelū: tū ibilaret oēs filiū dei. Imo
dī sc̄tū Bonauē. sup Luc. eos gaudere
de pnia p̄cōz p̄ter septez. Primo: q̄ de/
sticū culpa. Scđo quia recuperat iusticia.
Tertio q̄ cōfusat demonū subbia. Quar-
to q̄ efficax inuenit angelorū custodia.
Quinto q̄ repat ecclia. Sexto q̄ placat
tra diuina. Septio q̄ restaurat hierlm sus-
pna. Angelos autē plus de dicta pnia q̄
de nonagitanouē iustū gaudere. duplicit
pōt intelligi esse verū. Primo intelligēdo
p̄pniam būanā redēptiōem: q̄ p̄cōrem
penitētē gen̄būanū: q̄d dei amicitiā me/
rito sue redēptiōis recuperat: et p̄.xci. ius/
tos intelligēdo angelorū vniuersitatē: et
etīa aliaz creaturaz. Sic cīm de p̄lū sup
hoc gaudet. Tū q̄ e mar̄ bonū includen-
do in genere būano ipm redēptorez: cui
būanitas ut vnta verbo est maḡ dilecta
q̄ oēs angelī. Tū q̄ aliquā rōne gaudy
habet in h̄ quā nō h̄ i alijs. Tū q̄ in ca/
pniam būanā generz. i. in eī redēptiōe: q̄ fa/
cit eī p̄pniam acceptā: est māteria maiorū
gazdū q̄ in alijs opib; eī. Nā in ope res/
dēptiōis plū est opat̄ de q̄ in p̄seruatōe
totī mltitudinis celestī: q̄ h̄ est māteria/
statuū maioris potētie: maioris pruden/
tie: et maioris misericōdie. Majoris potētie:
q̄ maximū op̄ dei aliq̄ mō est vivificare
impū: vt patz. i. ii. q. ciij. ar. ix. in c. Item
vntre būanitatē deitati psonalit̄: q̄d ē mi/
raculū miraculop̄: vt dī sc̄tū Tho. d̄ po/
ten. q. vij. ar. ii. ad ultimū. Majoris etiam
prudētie: q̄ prudentia eī p̄suīt lūgbū. i.
diabolū. Job. xxij. Tū dī de Augustino
Hec satiabat dulcedie mirabilī: considerare
autodinē dñi 2siliū sup salutē būanī ge/
neris. Majoris etiā miscōbie: q̄ gen̄būa
nū q̄d dānationē meruerat sic subleuant
vt nō solū p̄ grām et glās: sed etiā psonalit̄
sibi vñiret in aliq̄ cōindividuo. i. ch̄z hu/
manitate. Luc.). Per p̄scera miscōbie dei
nři z̄c. Scđo p̄ intelligi esse verū de singul̄
penitētib;. Sup singulū em̄ eo p̄ angelus
plū gaudet. Tū q̄ gaudiū sibi ē maḡ no
uū: siue q̄ h̄ in eo alia rōne gaudi. Tū
q̄ est aliq̄ feruētor iusto et cauſor et hu/
milioz. Sed ḥ. Nā de meliori magis est
gaudendū. sed maī bonū sūt. xcix. iusti q̄
vn̄ penitētē z̄c. So. Nō plū gaudēt ageli
de isto yno q̄ ilī q̄ sit melior: sed p̄p̄ no
uitate rōnis gaudi. Unū ceterz parib; ma
gis gaudēt de meliori. sed sec̄si in minus
bono sit aliq̄ rō gaudēdi special. Luc em̄
aliq̄ mō est gaudiū maī d̄ min̄ bono. Si
ch̄ penitētē dicat gen̄būanū: est maī bon
nū: includēdo būanitatē p̄bo p̄iūtū. Ut
autē penitētē sp̄ refurgāt in gradu equali
vel majori q̄ p̄ habuerint: yide Lāpo.
iiij. di. xiiij. q. ii. clusiōe. ḥ.

Querit etiā pōt utrū ch̄z gaudent q̄
ouē pditā suis būerz ipsosuit portos trū
cē. Vide. iiij. q. xlvi. ar. xiij. Et utrū sup
iunctione ouis pdite sit 2gaudent ouī et
2gratulādū: vt pasto. i. utrū maḡ gau/
deat d̄ bono eī ipa ouis v̄l pasto. Vide
iiij. di. xlir. q. iiiij. ar. v. q. iiiij. Ubi h̄s q̄
de bono iferioris b̄ti maḡ gaudet supor
q̄ ipē iferior: et mltō maḡ ipē deus.

Dñica.iiij. post festū Trini.
Questio.xlix.

Veritutur: utrū esse proti/
mo misericōde utrū esse iuste et
maxime p̄tūtū. Rūdeo. Ii
misericōde utrū est dolor de aliena miseria sens/
situ: sit passio et nō virt̄: tñ ut ē displicē
tia appetit intellectui de malo alieno: est
virtus. Nam ratio p̄trūtū būane p̄sistit in
hoc p̄ virtutes animi rōne regulēt̄. S̄z
pdicēt̄ mot̄ pōt̄ esse regula rōne: et km̄
bunc regulātū rōne pōt̄ regulari mot̄ ifi/
erioris appetitus. Tū dī Aug. ix. de cō/
ui. dei. q̄ ille mot̄ animi. i. misericōde/ feruē
rōni: q̄n ita p̄bēt̄ misericōde ut coleruet iusti
cia: siue q̄n inqigēti tribuit̄: siue cū ignor-

De questiōibus super euange.

scit penitenti. Quis ut huius possit esse maria. Iij. Ecce p̄mūz qd nobis reddeſ sit cōſ
fm se r p compationē ad habēre: mīscōia mensuratu merito. Vide pma secūde. a.

est maria p̄t? fm se: qz ad ipam p̄tinet eſ. cuj. arti. in c.

fundere alijs: r defecit? alioꝝ subleuare:

qd marie est supioris. Uli misereri ponit

p̄mū deo: r in h maxime d̄r el̄ ipotetia

māifestari. Nō at est maria qd ad hinc nū

ille est maxim⁹ nullū hūs ſup se. qz habē-

ti aliquē ſup se mai⁹ r meli⁹ est iungī ſupi

ori qz ſupplere defectū inferioris. Et ido

qntū ad boiem qd habaz ſupiora deu: chari-

tas qd deo vniſ: est potior mīscōia: q. p̄tio-

rū defecit ſupplēt. Ipa tñ ē maria int̄ oes

ptures p̄tinet ad p̄mū: h̄cū etiā ē po-

tioris act⁹. qz ſupplere defectū alter⁹ inqñ

tū hm̄di est ſupioris r melioris. Sed ī

pm̄o. Nā maxime p̄tinet videt ad ptute

cult⁹ diuin⁹. Sz mīscōia p̄ferit cultui di-

uino: fm illō. Oſee. vj. r Mat. xj. Dibl.

cordiā volo r̄. qz est maxima p̄tus. Sol.

Deū nō colim⁹ p extētiora ſacrificia aut

munera p̄t ipum: sed p̄p̄ nos r p̄m̄os.

qz deo illō nō indiger: sed vult ea offerri p̄

pter nrām deuotionē r p̄m̄os vtilitatem.

Et ido mīscōia qz ſubuenit defecit? alioꝝ

est ſacrificiū ei magis acceptū: vtpote p̄

pinqui⁹ inducēs vtilitatē p̄m̄os: fm il

lud ad Heb. vli. Beneficetū r̄. Scđo

Nā ſup illō. j. Tim. v. Pieras ad oia vni-

lis est. dicit Blok. Amb. Dis ſuma diſci-

pline ch̄ianae i mīscōia r p̄tate est. Sed

diſciplina ch̄ianae p̄tinet oēm p̄tate. qz in

mīscōia est ſuma tot⁹ p̄tatis. Sol. H̄i

ma religionis ch̄ianae conſiſtit in mīscōia

qntū ad opa extētiora: interioꝝ tñ cha-

ritatis affectio qua deo ſiugimur p̄pon-

derat dilectioni r mīscōiae p̄m̄os. Ter-

tio. Nam rāto p̄tus est melior qnto facit

deo ſimiliorē: qz rāto facit meliorem. Sz

h maxime facit mīscōia: qz vt d̄r in Ps.

Miseratoꝝ ei⁹ ſup oia opa ei⁹. Solu.

Per charitatē assimilamur deo rātoꝝ ei⁹

affectū vniſ: ſed p̄ mīscōiam p̄ ſilitudine

opariōis ſioḡ illa est potior. Hec oia san.

Tho. y. ij. q. xxx. ar. ij. r. iij. Et nota qz id

pm̄u int̄edit dicere qz mīscōia p̄ferit qd eſ

alicui diuino cultui: Sz nō oī. qz nō p̄ferit ſi

būpi qz p̄tinet ad illū cultū: qz vari indigē-

ti est ſacrificare deo. Querit etiā p̄tiet

vtp̄ in deo ſit mīscōia. Vide. j. q. xxj. art.

dñica. v. post festū Trinit.

Questio. l.

¶ Verit̄ quid melius r
deo grat⁹ ſit: vel ſuppendere
cura particularis ſaluti hu⁹
vel illi⁹: aut laxādo retia p̄di
cationis docere ſacra ſcripturā: ſu p ſtu diū
ſe diſpōere ad docēdu. Et polito qd meli⁹
ſit docere: qz qd ſit meli⁹: docere p̄do v̄
ſcripto. Rūdeo. Scđus Tho. j. qdli. q. vii.
ar. ij. qzit: vtp̄ pccet qz p̄ aiaꝝ ſaluti curā
ip̄edere: ſi circa ſtudiū t̄pus occuper: r ſic
dt. Simp̄l meli⁹ r magis meritorū eſt
docere ſacra ſcripturā bōn int̄ētioꝝ: v̄l ad h
ſe p ſtudiū diſpōere: qz impēdere curā p̄t
icularē ſaluti hu⁹ vel illi⁹. Nā in oī ſtū
tificio melior eſt diſponēs de artificio et
architectoꝝ: qz manualē exeq̄ns diſpoſita.
vñ ille maioris mercede 2ducl: liez nibil
operet manibꝝ. Sz in edificio ſp̄uali ſunt
qz manu opariꝝ qz p̄ticularis inſtitutū cure
aiaꝝ pura miſtrado ſacra v̄l aliquid hm̄di
p̄ticularis agēdo: ſz epī ſimp̄ates r diſpoſi-
tētes qz illi⁹ illi⁹ ogen̄ ſunt qz architectores
Prop̄ qd ſz dicū ſpī. i. ſup̄tēdētes r do-
cetes qz illi⁹ alij debēat ſalutē aiaꝝ p̄curā-
re. Un r apl̄ ſe ſe dt. j. Lox. j. Non eni
misiſ me ch̄is baptizare ſed euāgelizare.
qzuis baptizare ſit opus maxime p̄feres
ſalutē aiaꝝ. Ipa etiā r̄ demōſtrat qz
meli⁹ eſt crudire de p̄tinentibꝝ ad ſalutē
eos qz ſe ſe in alijs p̄ficerere poſſunt: qz
ſimp̄ates qz p̄ficerere poſſunt i ſerim. In ali
quo tñ caſu neceſſitate imminēte deberet
epī r doctores iterimſſo p̄p̄io officio par-
ticulariter inrendere ſalutē aiaꝝ. Nihil
enī p̄hibet qd ſimpliciter eſt meli⁹: vt p̄phi-
loſophariꝝ qz diſari: r margarita qz panis:
in aliquo caſu eſſe minus eligendū: vt eſt
pore neceſſitatis r famis: fm illud. Heb
rem. iij. Dederūt qz p̄tola, p cibo. Sz
contra pm̄o. Nulla em eſt grauior iactu-
ti eſt ſacrificare deo. Querit etiā p̄tiet
vtp̄ in deo ſit mīscōia. Vide. j. q. xxj. art.
tū t̄pus in ſtudio expēdere: diſferens curaz